

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Sžf/4/2016  
Identifikačné číslo spisu: 4014200634  
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4014200634.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej PhD., JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu J. R., H., zastúpeného JUDr. Martinom Valaským, advokátom, Škultétyho 6, Topoľčany, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 28. apríla 2014, č. 1100902/82151/2014/Cl, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/125/2014-70 z 28. januára 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/125/2014-70 zo dňa 28. januára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 11S/125/2014-70 z 28. januára 2015 zamietol žalobu - návrh o odklad vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 250j ods. 1 OSP. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, § 246a ods. 1 OSP), preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného z 28. apríla 2014, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v rozsahu dôvodov žaloby (§ 249 ods. 2 OSP), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. Súd prvého stupňa takto rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Vo veci súd rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 250f ods. 2 OSP. Žalobca a žalovaný dali súhlas s prejednaním veci bez pojednávania. Rozsudok súd dňa 28.01.2015 verejne vyhlásil (§ 246c a § 156 ods. 1 OSP).

3. Krajský súd zistil z predloženého administratívneho spisu, týkajúceho sa žalobcu, súčasťou ktorého je i spis prvostupňového správneho orgánu, nasledovné, 27. apríla 2009 sa v prevádzkarni žalobcu (Reštaurácii Nicol) uskutočnilo miestne zisťovanie, ktorého predmetom bolo dodržiavanie ustanovení § 10 a § 44 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a vykonanie inventarizácie stavu zásob liehu v spotrebiteľskom balení (ďalej len „SBL“) na prevádzkarni daňového subjektu. O výsledku miestneho zisťovania v prevádzkarni žalobcu bola spísaná zápisnica. Rozhodnutím č. 25747/2009-6163 z 28. apríla 2009, ktoré bolo opravené rozhodnutím č. 50972/2009-6163 zo 16. októbra 2009, správca dane zabezpečil žalobcovi tovar uvedený v tomto rozhodnutí z dôvodu, že vo vzťahu k uvedenému tovaru (tabuľka č. 1) nedošlo za strany žalobcu k riadnemu preukázaniu spôsobu nadobudnutia tohto tovaru, vo vzťahu k uvedenému tovaru (tabuľka č. 2) nedošlo za strany žalobcu k riadnemu preukázaniu spôsobu nadobudnutia tohto tovaru a tiež z dôvodu, že colný úrad zistil ponúkanie na predaj jedného kusa uzatvoreného spotrebiteľského balenia, na ktorom nie je nalepená kontrolná známka, jedného kusa uzatvoreného spotrebiteľského balenia označeného pretrhnutou kontrolnou známkou a jedného uzatvoreného spotrebiteľského balenia s neúplnou kontrolnou známkou, ktorá nie je v súlade so zákonom. Tovar uvedený v tabuľke č. 3 colný úrad zabezpečil jednak z dôvodu, že pri vykonávaní miestneho zisťovania nedošlo za strany žalobcu k riadnemu preukázaniu spôsobu nadobudnutia tohto tovaru a jednak z dôvodu, že bolo zistené ponúkanie na predaj spotrebiteľského balenia s pretrhnutou kontrolnou známkou, ktoré pri predaji spotrebiteľského balenia na priamu ľudskú spotrebu na mieste vrátane skladových a iných účelových priestorov prevyšovalo jeden otvorený kus z jedného sortimentu spotrebiteľského balenia s pretrhnutou kontrolnou známkou. Zo zápisnice o ústnom pojednávaní z 28. apríla 2009 vyplýva, že k zisteniam správcu dane podali vysvetlenie za daňový subjekt žalobca, Ing. D. W. (ekonómka) a JUDr. Martin Válský (advokát). Rozhodnutím č. 31241/2009-6163 z 10. júna 2009, ktoré bolo opravené rozhodnutím č. 50973/2009-6163 zo 16. októbra 2009, správca dane čiastočne zrušil rozhodnutie o zabezpečení tovaru z 28. apríla 2009 v časti týkajúcej sa tabuľky č. 1. Výzvou z 10. júna 2009 bol žalobca vyzvaný na podanie daňového priznania a spotrebnej dane. Rozhodnutím č. 33171/2009-6163 z 18. júna 2009, ktoré bolo opravené rozhodnutím č. 50974/2009-6163 zo 16. októbra 2009, správca dane rozhodol, že tovar uvedený v tabuľke č. 1, 2, 3 prepadáva v prospech štátu. Súčasťou spisu predloženého žalovaným je i úradný záznam o podozrení z porušenia daňových predpisov, ktorý bol spísaný 22. októbra 2009 bez prítomnosti daňového subjektu. Zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo 6. novembra 2009 je zrejmé, že ústneho pojednávania na podanie vysvetlenia a predloženia požadovaných dokladov k zisteniam správcu dane počas výkonu daňovej kontroly sa za daňový subjekt zúčastnila Ing. D. W. (ekonómka). Výzva z 5. mája 2010 na predloženie dokladov a písomného vyjadrenia sa k skutočnostiam zistených pri daňovej kontrole. O výsledku daňovej kontroly spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie od 1. augusta 2008 do 19. augusta 2009 správca dane spísal protokol č. 30711/2010-6163 z 12. augusta 2010. Súčasťou spisu predloženého žalovaným je i úradný záznam o podozrení z porušenia daňových predpisov, ktorý bol spísaný 29. septembra 2010 bez prítomnosti daňového subjektu. V administratívnom spise sa nachádza aj oznámenia o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania Colného riaditeľstva SR č. 15542/2010 z 18. januára 2011 z ktorého vyplýva, že rozhodnutia Colného úradu Nitra sp.zn. 25747/2009-6163 z 28. apríla 2009 a sp.zn. 33171/2009-6163 z 18. júna 2009 boli vydané v súlade so zákonom. Colný úrad Nitra výzvami z 27. augusta 2012 a 8. októbra 2012 vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podozreniam zo spáchania správnych deliktov, ako aj ku skutočnostiam zistených Colným úradom Nitra. Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 9006163/1/1261708/2012 z 12. novembra 2012 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1 659,- € za naplnenie skutkovej podstaty tam špecifikovaného správneho deliktu. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť v celom rozsahu. Žalovaný správny orgán odvolaním napadnuté rozhodnutie správcu dane zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 1096131/1/540471/2013-Kv z 18. novembra 2013 uznal žalobcu za zodpovedného z naplnenia skutkových podstát správnych deliktov podľa § 70 ods. 1 písm. g/, v/ zákona č. 530/2011 Z.z., podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z.z. a podľa § 154 ods. 1 písm. c/, j/ zákona č. 563/2009 Z.z., za čo mu správca dane uložil pokutu vo výške 1 659,- €. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutím z 28. apríla 2014 č. 1100902/82151/2014/CI potvrdil rozhodnutie o uložení pokuty z 18. novembra 2013.

4. Žalobca sa žalobou z 2. júla 2014 domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu z 28. apríla 2014 č. 1100902/82151/2014/Cl, ktorým žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu Colného úradu Nitra sp.zn. 1096131/1/540471/2013-Kv zo dňa 18.11.2013. Namietal, že mu žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného bola odňatá možnosť sa náležite obhajovať a preukázať, že k spáchaniu správneho deliktu nedošlo.

5. Žalobca uviedol, že rozhodnutím Colného úradu Nitra sp.zn. 1096131/1/540471/2013-Kv z 18. novembra 2013 mu bola uložená pokuta vo výške 1 659,- € za naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle právnych predpisov, a to z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov v znení neskorších predpisov tým, že nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia alkoholického nápoja (liehu) u neho zisteného 27. apríla 2009 v mieste prevádzkarne Reštaurácia Nicol, a to bez ohľadu na to, či nakladal s alkoholickým nápojom ako s vlastným, čím porušil povinnosť uvedenú v § 44 ods. 11 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení účinnom do 30. decembra 2010. Ďalej z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v § 47 ods. 1 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z.z. tým, že 27. apríla 2009 v mieste prevádzkarne Reštaurácia Nicol ponúkal na predaj spotrebiteľské balenia liehu, ktoré neboli označené v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. a osobitným predpisom, ktorým je vyhláška Ministerstva financií SR č. 206/2004 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vyhotovení kontrolných známok na označovanie spotrebiteľského balenia liehu a o grafických prvkoch a údajoch na kontrolnej známke. Tiež z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v § 70 ods. 1 písm. v/ zákona č. 530/2011 Z.z. tým, že nevedol evidenciu spotrebiteľského balenia liehu v súlade s § 44 ods. 12 zákona č. 105/2004 Z.z. za prevádzkareň Reštaurácia Nicol za zdaňovacie obdobie august 2008 až december 2008, január 2009, február 2009, apríl 2009, máj 2009, júl 2009 a august 2009. Z naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu uvedenej v § 154 ods. 1 písm. j/ zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že neposkytol požadované informácie sám alebo ním určená osoba a nepredložil účtovné a iné doklady, ktoré by preukazovali hospodárske operácie a účtovné prípady a nepodal k nim ústne alebo písomné vysvetlenie, požadované na základe výzvy z 5. mája 2010 v stanovenej lehote, čím došlo k porušeniu povinnosti nepenažnej povahy uvedenej v § 15 ods. 6 písm. c/, d/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011. Posledného správneho deliktu uvedeného v § 154 ods. 1 písm. c/ zákona č. 563/2009 Z.z. sa žalobca dopustil tým, že v stanovenej lehote neoznámil colnému úradu zmenu skutočnosti, a to zrušenia prevádzkarne Reštaurácia Nicol ku 31. júlu 2009, čím si nespĺnil oznamovaciu povinnosť ustanovenú v § 44 ods. 4 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z.z. V závere žaloby žalobca navrhol, aby súd uznesením odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

6. Žalovaný správny orgán žiadal žalobu zamietnuť. Opísal skutkový stav miestneho zisťovania v prevádzke žalobcu (Reštaurácii Nicol), ako aj právny stav s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 7, § 44 ods. 8, 12, § 47 ods. 1 písm. b/, i/, ods. 2 písm. b/, i/ zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011, ustanovenie § 70 ods. 1 písm. g/, v/, s/, ods. 2 písm. g/, § 76 ods. 10 zákona č. 530/2011 Z.z. v znení účinnom od 1. januára 2012, ustanovenie § 15 ods. 6 písm. c/, d/ zákona č. 511/1992 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2011 a ustanovenie § 154 ods. 1 písm. c/, § 155 ods. 2 písm. d/ zákona č. 563/2009 Z.z. Mal za to, že žalobca vo svojej žalobe v zásade zotrváva na svojich námietkach uvedených v priebehu konania o správnych deliktov a v písomnom odvolaní z 30. decembra 2013 voči rozhodnutiu colného úradu sp.zn. 9006163/1/1261708/2012 z 18. novembra 2013 teda ťažiskovo tvrdiac, že sa nedopustil správnych deliktov, ktoré colný úrad uvádza v rozhodnutí, že colný úrad nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, na základe ktorých sa mal žalobca dopustiť predmetných správnych deliktov, že mu bolo colným úradom znemožnené obhajovať svoje práva v daňovom konaní, najmä odmietnutím vypočuť ním uvedených svedkov a že rozhodnutie správcu dane je nezákonné, z dôvodu nezistenia objektívneho skutkového stavu, ale iba aplikovania subjektívnych domniek pracovníkov colného úradu. Žalovaný sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že zamestnanci colného úradu

sa nezaoberali skutočnosťami ohľadne pôvodu a spôsobu nadobudnutia alkoholu, hoci v priebehu konania sa predmetného alkoholu domáhala tretia osoba a že navyše žalobca v priebehu konania navrhoval vypočúť písomne oznámených svedkov, ktorí by vedeli potvrdiť skutočnosti ohľadne pôvodu a spôsobu nadobudnutia predmetného liehu, avšak colný úrad ich odmietol vypočúť. V konkrétnom daňovom konaní pre účely liberovania sa od sankcie leží dôkazné bremeno predovšetkým na žalobcovi, nie na správcovi dane. Z uvedeného dôkazného bremena vyplýva taktiež povinnosť daňového subjektu preukazovať svoje tvrdenia o vlastníctve SBL objektívne bez akýchkoľvek pochybností a nejasností. Faktom je, že žalobca v konkrétnom daňovom konaní, ako aj daňových konaniach súvisiacich s vecou presvedčivo nepreukázal, že zistené SBL nepatria jemu, ale inej osobe, resp. vlastníctvo danej tretej osoby vierohodne nepreukázal. Colný úrad ako správca dane participuje na dokazovaní pri zisťovaní skutkového stavu veci, avšak jeho dôkazná aktivita je iba sekundárnej povahy. V zmysle zásady materiálnej pravdy colný úrad vyhovie návrhu daňového subjektu na dokazovanie (resp. vykoná dôkaz) nie vždy, ale len za podmienok, ak návrh na dokazovanie nie je účelový, ak výsledky dokazovania budú pre účely zistenia skutkového stavu relevantné, ak dôkaz nemôže uskutočniť samotný daňový subjekt alebo ak je navrhovaný dôkazný úkon uskutočniteľný. Konštatoval, že v konkrétnom prípade údajné rozdelenie SBL na skupinu patriacu žalobcovi a druhú údajne patriacu JUDr. Valaskému nevedel vykonať žalobca, ani samotný JUDr. Valaský. Za takejto situácie by vypočutie osôb navrhovaných žalobcom bolo pre získanie nových skutočností bezpredmetné, keďže výpovede by podstatnú pochybnosť z titulu reakcií žalobcu a JUDr. Valaského neodstránili, keďže by miesto týchto dvoch osôb nemohli identifikovať (rozdeliť) im prináležiace SBL. Skutočnosť, že colný úrad nevypočul svedkov navrhovaných žalobcom zdôvodnil tým, že žalobca síce uviedol zoznam 10 osôb s adresami pobytu, avšak dôvody pre vypočutie svedkov uviedol iba všeobecné a vôbec neuviedol, aký vzťah by mali mať svedkovia k ďalším piatim správnym deliktom, ktorých sa mal podľa colného úradu dopustiť. Poznamenal, že žalobca navrhol vypočúť osoby 3 a pol roka po uskutočnení miestneho zisťovania v prevádzke žalobcu, teda dôkazná hodnota výpovede svedkov by bola minimalizovaná už len z dôvodu takéhoto časového odstupe. Žalovaný zdôraznil, že colný úrad správne postupoval, keď po posúdení dôkazného stavu veci a zoznamu 10 svedkov zoznamu nepristúpil k ich vypočutiu, ako navrhoval žalobca a poukázal na to, že je nepodstatné sa odvolávať na svedecké výpovede pri správnom delikte súvisiacom s nevedením evidencie nakladania s liehom, či neoznámením zmeny týkajúcej sa jeho prevádzkarne. Žalobca sa na výpovede navrhovaných svedkov odvoláva aj pri ostatných správnych deliktach, z ktorých ho colný úrad uznal zodpovedného. O to viac je v zmysle vyššie uvedeného neopodstatnené sa odvolávať na svedecké výpovede pri správnom delikte súvisiacom s nevedením evidencie nakladania s liehom, či neoznámením zmeny týkajúcej sa jeho prevádzkarne. K tvrdeniu žalobcu, že mu colným úradom nebolo umožnené právo na obhajobu žalovaný uviedol, že colný úrad vo svojich písomných výzvach z 27. augusta 2012, 8. októbra 2012 a 23. augusta 2013 žalobcovi plne poskytol priestor na vyjadrenie sa k vedenému daňovému konaniu, k bližšej charakteristike avizovaných svedkov, a to aj s možnosťou výberu formy vyjadrenia - písomne, alebo ústne do zápisnice colného úradu. Žalovaný dodal, že v daňovom konaní pritom zákon č. 511/1992 Zb., resp. neskôr účinný zákon č. 563/2009 Z.z. obligatórne nevyžaduje osobné vypočutie účastníka konania. Žalobca teda v konkrétnom daňovom konaní (ako aj v predchádzajúcich) mal z časového hľadiska, z pozície vytýčenia množstva viacerých ústnych pojednávaní a pravidelného poskytovania možnosti vyjadriť sa k novým skutočnostiam v daňovom konaní, úplný priestor pre uplatnenie svojich práv a chránených záujmov v daňovom konaní. K námietke žalobcu, že nie je pravdou, že nevedel prísľušnú evidenciu SBL, nakoľko evidenciu viedla osoba na to poverená, žalovaný považoval za účelovú. Bolo zrejmé, že kontrolou colného úradu boli zistené nezrovnalosti v evidencii predávaného liehu s odkazom na § 44 ods. 12 zákona č. 105/2004 Z.z., pričom skutočnosť, že žalobca poveril na evidenčné úkony tretiu osobu, resp. že táto osoba vykonávala evidenciu v mene žalobcu, nezbavuje žalobcu zodpovednosti za nedodržanie postupu podľa § 44 ods. 12 zákona č. 105/2004 Z.z. Žalovaný zdôraznil, že nie je možné brať zreteľ ani na námietku žalobcu, podľa ktorej princíp objektívnej zodpovednosti sa môže uplatniť len v tom prípade, ak skutočne došlo k porušeniu zákona (k preukázaniu tohto porušenia). Správny delikt založený na objektívnej zodpovednosti sa neposudzuje od okolnosti zavinenia zodpovedného subjektu, ale iba od skutočnosti, či jeho konanie/opomenutie naplnilo skutkovú podstatu správneho deliktu definovaného v zákone. Žalobcovi bola teda uložená pokuta za netransparentný/nelegálny stav v jeho prevádzke, že nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u neho zisteného. Žalovaný nesúhlasil s

tvrdením žalobcu, že vo svojom rozhodnutí výlučne konštatuje zistenia prvostupňového orgánu, tieto potvrdzuje tým, že vyjadrenia žalobcu v odvolaní považuje za výlučne účelové, pričom však uvedenú účelovosť údajne žalovaný už žiadnym spôsobom nevyvracia (nezaoberá sa, či sú vyjadrenia žalobcu účelové, alebo nie). Domnieva sa, že účelovosť sa pri posudzovaní návrhov subjektu na dokazovanie nepreukazuje/nevyvracia, ale účelovosť uvedených návrhov účastníka konania je, alebo nie je zrejmá ich prvotným rozumovým zhodnotením za použitia logických premís a úvah správcom dane, a to ešte pred prípadným navrhovaným dokazovaním. Konštatoval, že v prípade právneho inštitútu premlčania správca dane /odvolací orgán sa ex offio nezaoberá/neprihliada na prípadnú existenciu premlčania práva na sankcionovanie žalobcu, ale na premlčanie prihliada len v prípade jeho námietky samotným daňovým subjektom. Nadôvažok premlčanie zodpovednosti za správny delikt daňová úprava nezakotvuje. Správca dane nie je povinný sa v rozhodnutí zaoberať okolnosťami § 155 ods. 10 zákona č. 563/2009 Z.z., ak právo na uloženie pokuty ešte nebolo prekludované, čo je aj daný prípad, nakoľko správny delikt bol zistený v roku 2009, uložiť pokutu bolo možné do 31. decembra 2014, pokuta bola žalobcovi uložená colným úradom v roku 2013, resp. rozhodnutie colného úradu bolo potvrdené v odvolacom konaní v apríli 2014.

7. Krajský súd uviedol, že v danej veci v konaní na finančných orgánoch bolo preukázané, z rozhodnutia žalovaného a colného úradu (obe rozhodnutia tvoria jeden celok) vyplýva, že žalobca bol v čase spáchania správneho deliktu podnikateľom na základe živnostenského oprávnenia, pričom v predmete podnikania mal aj obchodnú činnosť. Dňa 27. apríla 2009 sa v prevádzkarni žalobcu - Reštaurácii Nicol, podľa vtedy platného zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní (platný do 31. decembra 2011) uskutočnilo miestne zisťovanie, ktorého predmetom bol zisťovanie stavu zásob liehu podľa zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu (§ 44 ods. 1 písm. a/, b/) a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a následne vykonanie inventarizácie stavu zásob liehu v SBL na prevádzkarni daňového subjektu o čom bola spísaná i zápisnica podľa § 45 ods. 7 cit. zákona o zisťovaní pri skladovaní a ponuke na predaj liehu v spotrebiteľskom balení, u ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru nevedel žalobca preukázať. Colný úrad ako správca dane vydal rozhodnutie o zabezpečení SBL v množstve 15,9835 l. Žalobca svoje tvrdenie, že niektoré SBL (vystavené dekoračné kusy), ktoré sa nachádzali na prevádzke, patrili tretej osobe, nevedel preukázať, čo bolo predmetom samostatného konania, ukončeného právoplatným rozhodnutím. Zo spisu vyplýva a nie je sporné, že v dňoch od 7. októbra 2009 do 12. augusta 2010 vykonal colný úrad u žalobcu daňovú kontrolu na spotrebnú daň z liehu za zdaňovacie obdobie od 01.08.2008 do 19.08.2009, o výsledku kontroly colný úrad spísal protokol dňa 12.08.2010, ktorý bol prejednaný so zástupcom žalobcu. Colný úrad vydal platobný výmer 16. septembra 2010, ktorým určil základ spotrebnej dane z liehu za zdaňovacie obdobie máj 2009 v množstve 0,0783 hektolitrov 100 alkoholu pri teplote 20 °C a vyrubil spotrebnú daň z liehu v sume 73,55 € (právoplatný 31. júla 2012).

8. V zmysle zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, ako i podľa zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov bola každá osoba oprávnená na distribúciu povinná za každú prevádzkareň viesť za kalendárny mesiac evidenciu spotrebiteľských balení podľa dokladu o nákupe a predaji spotrebiteľského balenia a čiarového kódu, označiť ich v súlade so zákonom č. 105/2004 Z.z. a vyhlášku č. 206/2004 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vyhotovení kontrolných známok na označovanie spotrebiteľského balenia liehu a o grafických prvkoch a údajoch na kontrolnej známke. Ak tak dotknutá osoba neurobila, vystavovala sa možnému riziku právneho postihu podľa § 47 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, § 70 zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov, a § 154 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) pre nepredloženie účtovných dokladov, ktoré by preukazovali pôvod liehu kontrolovaného u žalobcu pri mieste zisťovaní, neoznámene colnému úradu zrušenie prevádzkarne (Reštaurácia Nicol).

9. Prvostupňový súd konštatoval, že správne postupoval žalovaný (i správca dane), keď pristúpili k postihu za viac správnych deliktov, nakoľko žalobca porušil viacero svojich povinností uloženú mu zákonom, za porušenie ktorých zodpovedá objektívne a treba súhlasiť so žalovaným, že žalobcom navrhovaný svedkovia nemôžu pre neho privodiť priaznivejší výsledok za spáchanie správneho deliktu.

10. Colný úrad podľa krajského súdu vo svojom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne uviedol a špecifikoval, aký lieh (alkohol) bol predmetom kontroly, u ktorých zaistených druhov boli nečitateľné kontrolné známky, aké množstvo bolo uvedené v evidencii predloženej žalobcom, ktoré nebolo uvedené v evidencii SBL za kontrolované obdobie a pod., čo vyplýva z jednotlivých tabuliek č. 1, 2, 3 rozhodnutia.

11. Krajský súd sa súhlasil so závermi rozhodnutí správcu dane aj žalovaného a dospel k záveru, že u žalobcu ide o jeho objektívnu zodpovednosť za správne delikty a bolo preto jeho povinnosťou preukázať správcovi dane opak. V daňovom konaní (či už podľa zákona č. 511/1992 Zb. účinného do 31. decembra 2013, alebo nového zákona č. 563/2009 Z.z. účinného od 1. januára 2012) platí zásada prejednávacia, a nie zásada vyhľadávacia, pokiaľ ide o správne delikty a nebolo povinnosťou správcu dane (colného úradu) dopĺňať a vykonávať ďalšie dokazovanie vo veci, vypočúvať navrhovaných svedkov žalobcom na preukázanie skutočnosti, či žalobca postupoval podľa vyššie citovaných zákonov pri zabezpečovaní a predaja liehu na základe vydaného povolenia z 18. novembra 2006. Podľa súdu sú žalobcove tvrdenia v danej veci iba účelovou obranou, s cieľom vyhnúť sa sankcii za nepreukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia predmetného liehu, nerešpektovania zákona o evidencii liehu, zrušenia prevádzky a zákona o účtovníctve.

12. Za nedôvodnú považoval krajský súd i námietku žalobcu v podanej žalobe, týkajúcou sa nedostatočného zistenia skutkového stavu. Súd je toho názoru, že žalovaný správny orgán riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci (v súlade s nálezom napr. Ústavného súdu SR I ÚS 241/07, I ÚS 342/2010 a pod.). Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu (článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru), ktoré vylučujú ľubovôľu pri rozhodovaní, lebo povinnosťou správneho orgánu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Žalobou napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá.

13. Krajský súd dospel k záveru, že colný úrad vo výroku rozhodnutia o správnom delikte vymedzil predmet konania, špecifikoval jednotlivé delikty (porušenie zákonov) podľa konkrétnych hmotnoprávných zákonov s uvedením sankcie podľa zákona tak, že sankcionované konanie nie je možné zameniť s iným konaním a tento záver má oporu priamo v ustanovení § 63, resp. §74 ods.1, 2 daňového poriadku. V súlade so zákonom správne orgány špecifikovali jednotlivé správne delikty z hľadiska vecného, časového a miestneho, čo plne korešponduje s požiadavkou článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách z obsahu ktorého vyplýva, že veci priestupkové a taktiež veci správnych deliktov je potrebné považovať v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry za veci, ktoré majú charakter konania o trestnom obvinení. Správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie).

14. Krajský súd poukázal na to, že pri nedostatku špeciálnej právnej úpravy v oblasti správneho trestania za pokračujúci správny delikt, na základe analógie treba aplikovať pravidlá pre ukládanie trestu za pokračujúci delikt, zakotvené v Trestnom zákone. Pri súbehu viacerých správnych deliktov (viacčinný súbeh) treba použiť „*analogiae legis*“ tzv. absorpčnú zásadu. Za viaceré delikty správny orgán uloží sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na najprísnejšie postihnutelný správny delikt.

15. Colný úrad (správca dane), ako aj žalovaný správne postupovali, ak uložili žalobcovi za správne delikty spáchané podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. (preukázanie pôvodu alebo nadobudnutia liehu), podľa 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z. (označovanie SBL), podľa § 44 ods. 12 citovaného zákona (vedenie evidencie SBL), podľa § 44 ods. 8 citovaného zákona (oznámiť colnému úradu zrušenie prevádzky) a podľa § 15 zákona o správe daní poskytnúť požadované účtovné doklady, sankciu podľa ustanovenia za najprísnejšie postihnutelný správny delikt, t.j. podľa § 70 ods. 2 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z. vo výške 1 659,- € (v spojení s prechodným ustanovením § 76 citovaného zákona), ktorá uložená sankcia je pre žalobcu priaznivejšia, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že táto sankcia bola pre žalobcu miernejšia, ako podľa § 155 ods. 2 písm. e/ daňového poriadku (porušenie § 154 ods. 1 daňového poriadku) kde výška sankcie je do 3 000,- €. Pri určovaní výšky pokuty prihliadol

colný úrad na závažnosť, dĺžku trvania a následky protiprávneho stavu v súlade s ustanovením § 47 ods. 4 zákona č. 105/2004 Z.z.

16. K námietke premlčania krajský súd konštatoval, že daňové zákony neupravujú tento inštitút, ktorý sa uplatňuje a je upravený v občianskoprávných a obchodnoprávných vzťahoch, ale upravujú iba dĺžku lehoty v ktorej je možné uložiť pokutu. Táto lehota je upravená v piatej časti zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov „daňový dozor a daňová kontrola“, špeciálne v ustanovení § 70 ods. 6 „správne delikty“ tak, že pokutu nemožno uložiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom došlo k porušeniu tohto zákona a ide o prekluzívnu lehotu. Obdobne je lehota na uloženie daňovej pokuty upravená i v piatej časti zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku (zodpovednosť za porušenie povinností), a to v ustanovení § 154 a § 155 ods. 11 tak, že pokutu nemožno uložiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom sa daňový subjekt dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. a/ až d/, i/ a j/, alebo nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie správcu dane, ak sa daňový subjekt dopustil správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. e/ až h/. Colný úrad žalobcovi uložil pokutu podľa § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov v znení neskorších predpisov tým, že nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia alkoholického nápoja (liehu) u neho zisteného 27. apríla 2009 v reštaurácii Nicol rozhodnutím zo 18. novembra 2013, teda v súlade so zákonom.

17. Záverom krajský súd uviedol, že nezistil, že by pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia bol porušený procesný predpis a procesné práva účastníka, ktoré by viedli k nezákonnosti alebo vecnej nesprávnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, lebo žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam zistených pri miestnom šetrení a kontrole, bol oboznámený s podkladmi pred vydaním rozhodnutia a spoluprácu s colným orgánom prejavil až odstupom viac ako tri roky (návrh na vypočutie svedkov bez uvedenia skutkovej okolnosti, ktorú by mali vlastným poznaním a vlastnými zmyslami dosvedčiť vo vzťahu k zisteným porušeniam žalobcom). Z vyššie uvedených dôvodov bol krajský súd toho názoru, že záver oboch správnych orgánov, ktorí urobili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade i s hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov.

## II.

18. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že doposiaľ nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, na základe ktorého by bolo možné vydať meritórne rozhodnutie, nebol zistený objektívny stav ale pri vydávaní rozhodnutia vychádzal poverený pracovník výlučne zo subjektívneho hodnotenia a z toho plynúcich záverov, súd sa dostatočne nezaoberal žalobným návrhom, preto navrhol vec zrušiť a vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové námietky, iba rekapituloval žalobné dôvody.

## III.

19. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

## IV.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

21. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

23. Podľa § 70 zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov (platný v rozhodnom období):

(1) Správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ak  
g) nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia alkoholického nápoja u nej zisteného, ktorý sa u nej nachádza alebo ktorý sa u nej nachádzal, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s alkoholickým nápojom ako s vlastným,  
v) je držiteľom povolenia a nevedie evidenciu podľa § 54 ods. 7 písm. b/ alebo je osobou oprávnenou na distribúciu a nevedie evidenciu podľa § 54 ods. 15.

(2) Colný úrad uloží pokutu

s) od 50,- € do 1 660,- € za správny delikt podľa odseku 1 písm. v/.

(10) Konanie o uložení pokuty právoplatne neukončené k 31. decembru 2011 sa ukončí podľa § 70 a 71 predpisu účinného od 1. januára 2012, ak je to pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu priaznivejšie.

24. Podľa § 54 ods. 15 citovaného zákona, osoba oprávnená na distribúciu je povinná za každú prevádzkareň viesť za kalendárny mesiac evidenciu spotrebiteľských balení podľa dokladu o nákupe a predaji spotrebiteľského balenia a čiarového kódu EAN, ktorá obsahuje

a) počet prijatých spotrebiteľských balení v kusoch, identifikačné údaje dodávateľa spotrebiteľského balenia a jeho čísla oprávnenia na distribúciu,

b) počet vydaných spotrebiteľských balení v kusoch, identifikačné údaje osoby oprávnenej na distribúciu a jej čísla oprávnenia na distribúciu,

c) počet vydaných spotrebiteľských balení v kusoch, identifikačné údaje držiteľa povolenia na predaj a jeho čísla povolenia na predaj,

d) počet vydaných spotrebiteľských balení v kusoch konečnému spotrebiteľovi vrátane spotrebiteľských balení vydaných odberateľovi spotrebiteľského balenia so sídlom mimo daňového územia,

e) stav zásob spotrebiteľských balení v kusoch k poslednému dňu kalendárneho mesiaca,

f) zistené manko alebo prebytok v počte prijatých a vydaných spotrebiteľských balení a dôvod jeho vzniku.

25. Podľa § 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z., spotrebiteľské balenie označené pretrhnutou kontrolnou známkou, falzifikátom kontrolnej známky alebo kontrolnou známkou, ktorá nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 38 a spotrebiteľské balenie, na ktorom nie je nalepená kontrolná známka, alebo ktorého označenie nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 38, sa na účely tohto zákona považuje za neoznačené. Za neoznačené spotrebiteľské balenie sa považuje aj každé spotrebiteľské balenie s pretrhnutou kontrolnou známkou, ktoré pri predaji zo spotrebiteľského balenia na priamu ľudskú spotrebu na mieste vrátane skladových a iných účelových priestorov prevyšuje jeden otvorený kus z jedného sortimentu spotrebiteľského balenia s pretrhnutou kontrolnou známkou.

26. Podľa § 44 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. (účinný k 31.12.2010) :

(1) Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá chce v rámci podnikateľskej činnosti na daňovom území predávať v daňovom voľnom obehú lieh uvedený v § 4 ods. 2 písm. a/ v spotrebiteľskom balení, musí mať povolenie na predaj spotrebiteľského balenia v daňovom voľnom obehú (ďalej len „povolenie na predaj“), ak tento zákon neustanovuje inak; taká právnická osoba alebo fyzická osoba musí písomne požiadať colný úrad o vydanie povolenia na predaj.

(3) Za predaj spotrebiteľského balenia v daňovom voľnom obehú v rámci podnikateľskej činnosti sa na účely tohto zákona považuje predaj alebo iný výdaj spotrebiteľského balenia iným prevádzkovateľom živností 42a) (veľkoobchod), alebo predaj alebo iný výdaj spotrebiteľského balenia konečnému spotrebiteľovi (maloobchod), alebo predaj alebo iný výdaj zo spotrebiteľského balenia konečnému spotrebiteľovi (maloobchod). Za predaj spotrebiteľského balenia v daňovom voľnom obehú sa považuje aj ponúkanie spotrebiteľského balenia na predaj.

(8) Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorej colný úrad vydal povolenie na predaj (ďalej len „držiteľ povolenia na predaj“), je povinná každú zmenu skutočností a údajov podľa odseku 4 písm. a/ a podľa odseku 5 písm. b/ a c/ oznámiť colnému úradu do 15 dní odo dňa ich vzniku. Zmenu údajov podľa odseku 5 písm. a/ je držiteľ povolenia na predaj povinný oznámiť colnému úradu do 15 dní odo dňa podania návrhu na zmenu údajov príslušnému orgánu.

(11) Držiteľ povolenia na predaj je povinný

b) predložiť na požiadanie colného úradu doklady preukazujúce spôsob nadobudnutia spotrebiteľského balenia.

(12) Držiteľ povolenia na predaj je povinný za každú prevádzkareň viesť evidenciu podľa účtovných dokladov, v ktorej uvedie obchodný názov spotrebiteľského balenia, objem spotrebiteľského balenia v litroch, objemovú koncentráciu liehu a

a) počet prijatých spotrebiteľských balení v kusoch a množstvo liehu v l a., identifikačné údaje dodávateľa spotrebiteľského balenia a jeho číslo povolenia na predaj alebo registračné číslo, v členení na príjem z maloobchodu alebo veľkoobchodu,

b) počet vydaných spotrebiteľských balení v kusoch a množstvo liehu v l a., a to v členení podľa identifikačných údajov a čísla povolenia na predaj alebo registračného čísla, ak je známy odberateľ spotrebiteľského balenia, a počet spotrebiteľských balení v kusoch a množstvo liehu v l a. vydaných ostatným odberateľom spotrebiteľského balenia,

c) stav zásob spotrebiteľských balení v kusoch a množstvo liehu v l a. k poslednému dňu kalendárneho mesiaca; ak zistí rozdiel medzi počtom prijatých spotrebiteľských balení a počtom vydaných spotrebiteľských balení, uvedie dôvod tohto rozdielu.

42a) § 33 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

27. Podľa § 47 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. (účinný do 30.11.2011):

(1) Správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ak

b) predá, ponúkne na predaj, skladuje alebo prepravuje spotrebiteľské balenie, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom a osobitným predpisom, 16a) s výnimkou odberateľa kontrolnej známky, ak označuje spotrebiteľské balenie podľa § 10 ods. 39 až 41.

v) nevedie evidenciu podľa § 44 ods. 12.

2) Colný úrad uloží pokutu

b) vo výške 50 % dane pripadajúcej na množstvo liehu v spotrebiteľskom balení, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom, najmenej však 331,93 €, za správny delikt podľa odseku 1 písm. b/, a taký lieh v spotrebiteľskom balení zabezpečí, 11)

i) vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo zisteného liehu, najmenej však 1 659,69 €, za správny delikt podľa odseku 1 písm. i/, a taký lieh zabezpečí.

t) od 165,96 € do 1 659,69 € za správny delikt podľa odseku 1 písm. v/.

28. Podľa § 154 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný do 31. 12. 2013)

(1) Správneho deliktu sa dopustí ten, kto

c) nesplní oznamovaciu povinnosť v ustanovenej lehote,

j) nesplní niektorú z povinností nepenažnej povahy podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov, 1) pričom nejde o správny delikt podľa písmen a/ až i/.

29. Podľa § 165 citovaného zákona (daňový poriadok)

(1) Právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú

zachované.

(2) Daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; sankcia sa uloží podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31. decembra 2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie.

(4) Daňová kontrola začatá a neukončená pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

(5) Výrubovacie konanie po daňovej kontrole začatej a neukončenej pred účinnosťou tohto zákona sa vykoná podľa doterajších predpisov.

30. Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

31. Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením krajského súdu a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že nosnými žalobnými dôvodmi, ako aj odvolacími dôvodmi žalobcu boli argumenty týkajúce sa uplatnenie princípu objektívnej zodpovednosti a odňatia práva náležite sa obhajovať a navrhovať dôkazy, ako aj možného zániku zodpovednosti za delikt uplynutím prekluzívnej doby. K objektívnej zodpovednosti odvolací súd uvádza, že z doterajšej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zrejmé, že žalobca, ako v tom čase fyzická osoba podnikateľ nesie objektívnu zodpovednosť za správne delikty a argumentovanie zodpovednosťou zamestnanca, ktorý v čase kontroly bol na prevádzke hodnotí súd, ako irelevantné a účelové. Súd má za to, že nedôvodná je aj námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu, z administratívneho spisu je totižto zrejmé, že prvostupňový, ako aj druhostupňový orgán, rovnako ako aj krajský súd detailne a dostatočne zistili skutkový stav a na základe takto zisteného stavu krajský súd aj odôvodnil svoje rozhodnutie. Čo sa námietky odňatia práva na obhajobu týka, súd má za to, že žalobca mal dostatočný priestor v priebehu konania na navrhnutie svedkov a prikláňa sa k názoru žalovaného, že jeden z navrhovaných svedkov už v konaní pred správnym orgánom vo svojom vyjadrení nebol schopný jednoznačne zaujať stanovisko k správnym orgánom zisteným skutočnostiam. Pokiaľ ide o námietku preklúzie, odvolací súd pripomína, že Colný úrad uložil žalobcovi pokutu rozhodnutím z 18. novembra 2013 a to z dôvodu, že u žalobca nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia alkoholu u neho zisteného 27. apríla 2009. Zákon č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov neupravuje premlčaciu lehotu, ale v ustanovení § 70 ods. 6 upravuje lehotu prekluzívnu nasledovne: „Pokutu nemožno uložiť, ak uplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom došlo k porušeniu tohto zákona.“ - napadnuté rozhodnutie teda bolo vydané v súlade so zákonom a v zákonom stanovenej lehote.

33. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil.

34. O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.